

*Az emmauszi tanítványok*

Az apostoloknak milyen nehéz lehetett az a 3 nap, amikor Jézus a sírban feküdt? Teljesen megzavarodtak. A sírnál járt asszonyok, Péter és János tanúsága kevés volt Kleofásnak és a másik tanítványnak, hogy elhiggyék, Jézus feltámadt. Tamás apostolhoz hasonlóan leverten távoznak Jeruzsálemből. Ő egyedül bujdokolt el, az emmausziak ketten indulnak el. Így tudtak beszélgetni útközben közös élményeikről, reményeikről és a Jézussal történekről. Ahogy vitatkoztak, egyszer csak Jézus csatlakozott hozzájuk, de nem ismerték fel. Látszólag kérdezett, valójában tanítani akarta őket, hogy megértsék, nem történt más, csak ami az Ószövetségi Szentírásban meg van róla jövendölve, először szenvednie kell, utána jut a dicsőségébe. Örömmel hallgatták. Remény gyulladt a szívükben, hogy akkor nincs mindennek vége. Magukba szívták tanítását és folytatni akarták a beszélgetést. Erőszakkal behívták magukhoz, megvendégelték. A kenyér megáldásakor és megtörésekor nyílt meg a szemük. Rájöttek, hogy ki az a titokzatos idegen, aki gyászukat, szomorúságukat elvette és határtalan öröm töltötte be szívüket. Hiába marasztalták, Jézus eltűnt előlük. Ezt az örömhírt nem tarthatták magukban, az est ellenére gyorsan visszatértek Jeruzsálembe és elmondták az úton történeket és a vendéglátás élményét.

- Észreveszem-e a jeleket, amiket Isten küld?
- Tanulmányozom-e az *Írásokat*?
- Miről, kiről, kikről beszélgetek másokkal?
- Kivel, mivel van tele a szívem?
- Vállalom-e a szenvedés útját?
- Végigjártam-e az emmauszi utat?

*Butsy Lajos plébános, Levél*